

RODINNÁ HODNOTA JEDNOTY, PRIJATÁ VO SVIATOSTI MANŽELSTVA

/JANUÁR 2022/

Svätý otec František v „Amoris Laetitia“ spomína: „Manželstvo je povolanie, keďže je odpoveďou na špecifické volanie k prežívaniu manželskej lásky ako nedokonalého znaku lásky medzi Kristom a Cirkvou. Pre rozhodnutie vstúpiť do manželstva a založiť si rodinu musí byť ovocím rozlišovania povolania“.

Ján Pavol II., v apoštolskej exhortácii „Familiaris consortio“ píše: „Sviatosť manželstva nie je spoločenská konvencia, prázdny obrad alebo len vonkajší znak nejakého záväzku. Sviatosť je dar na posvätenie a spásu manželov, pretože skutočnosť, že si vzájomne prináležia prostredníctvom sviatosťného znaku, je reálnym zobrazením samotného vzťahu Krista s Cirkvou. Manželia sú teda pre Cirkev neustálou pripomienkou toho, čo sa stalo na kríži; sú jeden pre druhého a pre deti svedkami spásy, na ktorej im sviatosť dáva účasť“.

Prvé spoločenstvo je to, ktoré vzniká a rozvíja sa medzi manželmi. Silou zmluvy manželskej lásky muža a ženy „nie sú už dvaja, ale jedno telo“(Mt 19,6) a sú pobádaný k neprestajnému rastu vo svojom spoločenstve každodennou vernosťou manželskému sľubu o vzájomnom a plnom darovaní sa.

Toto manželské spoločenstvo má korene v prirodzenom dopĺňaní sa muža a ženy a živí ho rozhodnutie samých manželov spolu žiť celý životný údel, totiž, čo majú a čím sú. Takéto spoločenstvo je preto plodom a znakom hlboko ľudskej požiadavky. Boh však v Kristovi, Pánovi, berie túto ľudskú požiadavku, potvrdzuje ju, očisťuje, povznáša a sviatosťou manželstva zdokonaľuje. Duch Svätý, vyliaty pri sviatosťnom slávení, poskytuje kresťanským manželom dar nového spoločenstva lásky, ktoré je živým a skutočným obrazom tej jedinečnej jednoty, ktorá robí z Cirkvi nedeliteľné tajomné telo Pána Ježiša.

Ján Pavol II., raz v príhovore k snúbencom povedal: „Dar Ducha je pre kresťanských manželov prikázaním života a súčasne povzbudzujúcim podnetom, aby sa každodenne čím dokonalejšie zjednocovali na všetkých rovinách: tiel, pováh, srdc, rozumu, vôle a duší, a tak zjavovali Cirkvi a svetu nové spoločenstvo lásky, ktoré je darom Kristovej milosti“.

O veľkosti manželského života v Kristovi svedčí Tertulián slovami: „Ako by som vedel opísať blaženosť takého manželstva, ktoré Cirkev spája, Eucharistia

potvrďuje, požehnanie pečatuje, anjeli ohlasujú a Boh Otec schvaľuje? Aké jarmo to majú dvaja veriaci spojení v jedinej nádeji, v jedinej poslušnosti a v jedinej službe! Obaja sú bratia, obidvaja spolusluhovia, medzi ktorými niet ani duchovný ani telesný rozdiel. Skutočne sú dvaja v jednom tele a kde je jedno telo, tam je i jeden duch.“

Tridenský koncil zase tvrdí: „Cirkev, ktorá verne prijíma Božie slovo a rozjíma o ňom, slávnostne učila a učí, že manželstvo pokrstených je jednou zo siedmich sviatostí Nového zákona“.

II. Vatikánsky koncil, Gaudium et spes, ďalej hovorí: „*Krstom sa muž a žena stávajú raz navždy účastnými na novej a večnej Zmluve, zasnubnej zmluve Krista s Cirkvou. A práve pre toto nezmazateľné zapojenie sa povznáša a zahŕňa dôverné spoločenstvo manželského života a lásky, ktoré ustanovil Stvoriteľ, do zasnubnej lásky Krista, podporovanej a obohacovanej jeho výkupnou silou“.*

Mocou sviatostnej povahy svojho manželstva manželia sú navzájom spojení nerozlučiteľným putom. Tým, že navzájom k sebe patria, vyjadrujú prostredníctvom sviatostného znaku spojenie Krista s Cirkvou.

Manželia sú teda pre Cirkev ustavičnou pripomienkou toho, čo sa odohralo na kríži. Sú jeden pre druhého a pre deti svedkami spásy, na ktorej ich sviatosť robí účastnými. Manželstvo, ako každá iná sviatosť, je spomienkou, uskutočnením a proroctvom tejto spásy.

Ján Pavol II., v jednom zo svojich príhovorov povedal: „*Ako spomienka im táto sviatosť dáva milosť a povinnosť pripomínať si veľké Božie skutky a vydávať o nich svedectvo pred deťmi. Ako uskutočnenie spásy dáva im milosť a povinnosť spĺňať už teraz jeden voči druhému a voči deťom požiadavky lásky, ktorá odpúšťa a vykupuje. Ako proroctvo im dáva milosť a povinnosť prežívať a vydávať svedectvo o nádeji na budúce stretnutie s Kristom“.*

Ako každá zo siedmich sviatostí, aj **manželstvo je pravým znakom spásy**, pravda, osobitným spôsobom. Manželia sa na nej zúčastňujú, nakoľko sú manželia, nakoľko sú dvaja, nakoľko sú pár, takže prvý a bezprostredný účinok manželstva nie je sama nadprirodzená milosť, ale kresťanský manželský zväzok, typické kresťanské spoločenstvo dvoch, pretože predstavuje tajomstvo Kristovho vtelenia a jeho tajomstvo Zmluvy.

Aj obsah ich účasti na Kristovom živote je špecifický. Manželská láska predstavuje takú úplnosť, v ktorej dostávajú miesto všetky zložky osobnosti – požiadavky tela i pudu, sily zmyslov a citov, túžby ducha a vôle. Táto láska smeruje

k čo najhlbšej osobnej jednote, ktorej nejde len o telesné spojenie, ale vytvára jedno srdce a jednu dušu. Vyžaduje však nerozlučnosť a vernosť tohto vzájomného definitívneho darovania a otvára sa pre plodnosť. Jedným slovom, ide tu o bežné vlastnosti každej prirodzenej manželskej lásky, ale s novým významom, ktorý ich nielen očisťuje a spevňuje, ale až tak povznáša, že sa stávajú výrazom rýdzo kresťanských hodnôt.

Manželské spoločenstvo sa vyznačuje nielen svojom jednotou, ale aj svojou nerozlučiteľnosťou. Manželská nerozlučiteľnosť, zakorenená v osobnom a úplnom odovzdaní sa manželov a požadovaná dobrom detí, nachádza svoju najvyššiu pravdu v pláne, ktorý Boh predstrel vo svojom Zjavení: on chce a dáva nerozlučiteľnosť manželstva ako ovocie, znak a požiadavku absolútne vernej lásky, ktorou Boh miluje človeka a ktorú Kristus má k svojej Cirkvi.

Kristus obnovuje pôvodný plán, ktorý Stvoriteľ vložil do srdca muža a ženy a v slávení sviatostí manželstva dáva „nové srdce“, takže manželia môžu prekonať tvrdosť srdca, ale a to hlavne môžu mať účasť na plnej a definitívnej láske Krista, ktorý je stelesnením novej a večnej Zmluvy.

Dar sviatosti je pre kresťanských manželov súčasne povolaním i prikázaním, aby si navždy boli verní, hoci na nich doliehajú isté skúšky a ťažkosti, a aby veľkodušne poslúchli svätú Pánovu vôľu: „*Čo Boh spojil, človek nech nerozlučuje!*“ (Mt 19,6)

Jednou z najvznešenejších a najnaliehavejších povinností kresťanských manželov v súčasnosti je vydávať svedectvo o neoceniteľnej hodnote manželskej nerozlučiteľnosti a vernosti. Treba uznať aj silu svedectva tých manželov, ktorých síce partner opustil, ale vďaka kresťanskej viere a nádeji neuzavreli nové spoločenstvo. Aj títo manželia vydávajú úprimné svedectvo vernosti, ktoré dnešný svet veľmi potrebuje. Preto duchovní pastieri a veriaci ich majú povzbudzovať, pomáhať a modliť sa za nich.

Vypracoval: o. ThDr. Marek Pejo, PhD., farár Lekárovce